DOI : https://doi.org/10.5281/zenodo.15673923

ମୂଳ ପ୍ରବନ୍ଧ

ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତା ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ କେବେ ?

ବିକାଶ ମହାନ୍ତି

ସଂକ୍ଷିପ୍ତସାର :

ପ୍ରାଚୀନ ଉତ୍କଳର ଗୌରବ ଗାଥା, ସ୍ୱାଭିମାନ ବା ଅସ୍ମିତାକୁ ନେଇ ପ୍ରତି ଓଡ଼ିଆ ଗର୍ବ ମନେ କରନ୍ତି । ଯଦି ଏହାକୁ କେହି କେବେ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ତେବେ ତାକୁ ତାର ଉଚିତ ଜବାବ ଦେବା ଘଟଣା ଆମେ ସପ୍ତଦଶ ନିର୍ବାଚନରୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିପାରୁଛେ । ତେବେ ଏଠି ଗୋଟେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଏ ଅସ୍ମିତା ର ବିଜୟ ତ ଅନେକଥର ହୋଇଛି । ଯଥା – କାଞ୍ଚି ବିଜୟ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ଜନଜାତି ମହିଳା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବେ ଚୟନ ଏପରିକି ସପ୍ତଦଶ ନିର୍ବାଚନରେ ବି ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ କେବେ ? ଆମେ ଆମ ଅସ୍ମିତା ର ବିଜୟ କହି ଚାରିଆଡ଼େ ଢେଙ୍ଗୁରା ବଜାଉଥିଲା ବେଳେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଆନ୍ଧ୍ର କୋଟିଆ କୁ ଅଧିକାର କରି ନେଉଛି ତ ଅନ୍ୟପଟେ କୋଶଳ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଦାବୀ ଓ ନିଜର ଭାଷା ସଂସ୍କୃତି ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବହେଳା । ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆମେ ଆମ ଅସ୍ମିତା ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ଭାବିବା ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ । ଆମ ଅସ୍ମିତା ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଆମକୁ ଆମର ନ୍ୟୁନ ମାନସିକତାକୁ ବଦଳେଇ ବିଶ୍ୱର ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ମାଟି ଓ ଜାତିକୁ ନେଇ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିବା ସହ ଜାଗ୍ରତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ଆମ ଆମ ଅସ୍ମିତାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ।

ପ୍ରମୁଖ ଶବ୍ଦାବଳୀ :

ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତା, ସତ୍ୟାସତ୍ୟ, କୋଣ ଅନୁକୋଣ, ଯୁଗପଯୋଗୀ, ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷା, ପରମ୍ପରା, ଘଡିସନ୍ଧି, ସ୍ୱାଭାବିକ, ଭାଷାଭିତ୍ତିକ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ, ଅପେକ୍ଷାରତ, ପଛଘୁଞ୍ଚା, ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ, ନ୍ୟୁନ ମାନସିକତା ।

ବିଷୟ :

ଓଡ଼ିଶାର ଅତୀତର ଗୌରବ ମୟ ଘଟଣାବଳୀକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଜାଣିହୁଏ ଯେ ଅତୀତରେ ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସ, ସଂସ୍କୃତି, ସାହିତ୍ୟ, ଭାଷା ଓ ପରମ୍ପରା ବହୁ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ଥିଲା । ପୂର୍ବେ ଏହା ଦକ୍ଷିଣ କୋଶଳ, ଚେଦୀ, ତୋଷାଳୀ, କଳିଙ୍ଗ, କମଳ ମଣ୍ଡଳ, ଓଡ୍ରଦେଶ ଓ ଉତ୍କଳ ନାମକୁ ଧାରଣ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶା ଭାବରେ ପରିଚୟ ପାଉଅଛି । ମହାଭାରତ ର ମହାସମର ରେ ଏ ଏ ମାଟି କୌରବଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରହି ନିଜର ବିରତ୍ୱ ପ୍ରତିପାଦନ କରିଛି । ଦିନେ ଏଠିକାର ମହେନ୍ଦ୍ର ପର୍ବତ ସାଜିଥିଲା ଭଗବାନ ପର୍ଶୁରାମ ଓ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ସାଧନାସ୍ଥଳୀ । ବିଶ୍ୱ ନିଅନ୍ତା ଜଗତର ନାଥ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ନିଜ ଅଙ୍ଗରେ ଧାରଣ କରି ଏ ଭୂମି ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କ ହୋଇପାରିଛି ପ୍ରିୟ ଭାଜନ । ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଚେତନା ଏହାର ପ୍ରତି କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଛାଉଣୀ ହୋଇରହିଛି । ଚିଲିକା, ମହାନଦୀ, ବ୍ରାହ୍ମଣୀ, ବୈତରଣୀ, ଋଷିକୂଲ୍ୟା, ଗନ୍ଧମାର୍ଦ୍ଦନ, ମାଲ୍ୟଗିରି, ହୀରାକୁଦ ଓ ସାତକୋଶିଆ ପ୍ରମୁଖ ଉତ୍କଳର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ କରିଛନ୍ତି ଜୀବନ୍ତ । ଏହାର ମୂଳ ଅଧିବାସୀ ହେଉଛନ୍ତି ଜନଜାତି ସଂପ୍ରଦାୟ । ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ

ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧକୁ ଅନ୍‌ଲାଇନରେ ପଢିବାପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତୁ

Quick Response Code:

Available online at : https://pracheenews.com/

DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.15673923

Article No - BPP00299

ଯୋଗାଯୋଗ : ବିକାଶ ମହାନ୍ତି,
ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ ଛାତ୍ର, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ, ଖଲ୍ଲିକୋଟ ଏକକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ବ୍ରହ୍ମପୁର
Email: bm917834@gmail.com
ORCID ID: https://orcid.org/0009 - 0003-8643 -1636

This is an open access journal, and articles are distributed under the terms of the Creative Commons Attribution Non Commercial Share Alike 4.0 License, which allows others to remix, tweak, and build upon the work non commercially, as long as appropriate credit is given and the new creations are licensed under the identical terms.

For reprints contact: *pracheepatrika@rediffmail.com*

ପ୍ରାପ୍ତି	ସମୀକ୍ଷିତ	ଗୃହୀତ	ପ୍ରକାଶିତ
୮.୦୨.୨୦୨୫	୧୦.୦୩.୨୦୨୫	୨୬.୦୪.୨୦୨୫	୧.୦୫.୨୦୨୫

ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧକୁ କିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରିବେ : ମହାନ୍ତି, ବିକାଶ, ୨୦୨୫ । ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତା ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ କେବେ ? । ବାସ୍ତବତାର ପରିପ୍ରକାଶ ପ୍ରାଚୀ । ଭାଗ : ୧୧, ସଂଖ୍ୟା : ଖ, ପୃଷ୍ଠା : ୬୭-୭୦ ।

ପ୍ରଥମେ ନୀଳମାଧବ ଭାବେ ଏହି ଜନଜାତିର ଶବର ଗୋଷ୍ଠୀ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରୁଥିଲେ । ଶବର ରାଜା ବିଶ୍ୱାବସୁ ଥିଲେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପରମ ଭକ୍ତ । ପରେ ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରରେ ବିଗ୍ରହ ସ୍ଥାପନା କରିବାର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ବହୁ ଜନମାନସରୁ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ। କୋଣାର୍କର ସୂର୍ଯ୍ୟମନ୍ଦିର, ଶଙ୍ଖକ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର, ଗଞ୍ଜାମର ଜଉଗଡ ଏବଂ ଏକାମ୍ର କ୍ଷେତ୍ରର ଲିଙ୍ଗରାଜ ମନ୍ଦିର ଓ ଖଣ୍ଡଗିରି ପ୍ରଭୃତିର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କୁ କରିପାରିଛି ଆକୃଷ୍ଟ । ପୂର୍ବେ ଉତ୍କଳର ସାଧବମାନେ ଶ୍ରୀଲଙ୍କା, ବ୍ରହ୍ମଦେଶ, ଜାଭା ଇତ୍ୟାଦି ଦେଶ ମାନଙ୍କରେ ବାଣିଜ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଉଭୟ ଦେଶର ସମ୍ପର୍କକୁ କରିପାରିଥିଲେ ସୁଦୃଢ଼ । ପୃଥିବୀ ବିଖ୍ୟାତ କଳିଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧରେ ଏ ମାଟି ଅଶୋକଙ୍କୁ ଚଣ୍ଡାଶୋକରୁ ଧର୍ମାଶୋକ ଭାବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିଥିଲା । ଏହାର ଇତିହାସ ଭଳି ସଂସ୍କୃତି, ପରମ୍ପରା, ପର୍ବପର୍ବାଣୀ, ଓ ଯାନିଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର । ବାରମାସରେ ତେର ପର୍ବ ପାଳନ ପ୍ରବାଦର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଏ ମାଟିର ପ୍ରତି ଅଞ୍ଚଳରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହାର ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ବ୍ୟାପକ । ପ୍ରାକ୍ ସାରଳା ଯୁଗଠାରୁ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଲୋକପ୍ରିୟ ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ସାହିତ୍ୟକୁ ଯୁଗପଯୋଗୀ କରିପାରିଛି ।

ତେବେ ଆଜି ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଅତୀତରେ ଏତେ ବିଭବଶାଳି ଥିବା ଓଡ଼ିଶାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଷା ସଂସ୍କୃତି, ସାହିତ୍ୟ ଓ ପରମ୍ପରା ସୁରକ୍ଷିତ କି ? ଏହାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ ବହୁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ମତ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ହଁ ସୁରକ୍ଷିତ। କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାର ଭାଷା ଆଉ ପୁରୁଣା ନୁହେଁ ତାହା ଏବେ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ପାଇସାରିଛି । ଏହାର ସଂସ୍କୃତି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ହୋଇସାରିଛି। ଆଉ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ସଂସ୍କୃତି ପରମ୍ପରାକୁ କେହି ଯଦି କେବେ ଆଘାତ ଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆମେ ସପ୍ତଦଶ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ନବୀନ ବାବୁଙ୍କୁ ଏତେଦିନ ଧରି ଓଡିଶାର ଶାସନଭାର ସମ୍ଭାଳିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଅଣଓଡ଼ିଆ ପାଣ୍ଡିଆନଙ୍କ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ନବୀନ ବାବୁଙ୍କୁ ଶାସନ ଗାଦିରୁ ବିତାଡିତ କଲେ । ସେହି ସମୟରେ ''ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତା'' ଶବ୍ଦଟି ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାରେ ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଏବଂ ପାଣ୍ଡିଆନ ଏହାକୁ ନାଶ କରୁଥିବା ଘଟଣା ଗାଁ ଗାଁରେ ବିଦ୍ରୋହ ର ରୂପ ନେଲା । ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଅସ୍ମିତା ଶବ୍ଦଟି ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି 'ସ୍ୱାଭିମାନ' । ଆଉ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତାର ଯଥାର୍ଥତା ହେଉଛି ଆମ ଭାଷା, ଆମ କଳା, ଆମ ସଂସ୍କୃତି, ଆମ ପରମ୍ପରା, ଆମ ଶାଗ, ପଖାଳ, ଆମ ବଡ଼ ଠାକୁର ଆମ ପାଇଁ ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ ଏବଂ ଆମର ସ୍ୱାଭିମାନ। ଏହାହିଁ ହେଉଛି ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତା । ମୁଁ ମୋ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କ ଗୌରବ ଗାଥା, ମୋ କାଳିଆର ନିତିକାନ୍ତି, ଯାନିଯାତ୍ରା ଓ ଆମ ପରମ୍ପରାକୁ ନେଇ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିବି । ଏଥିରେ ବାଧା ଦେବାର ଅଧିକାର କାହାର ନାହିଁ । ଯଦି ବା କିଏ ବାଧା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ତେବେ ତାକୁ ତା'ର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଥରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ବାଦ୍ ପଡ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏପରି କି ନବୀନ ବାବୁଙ୍କ ଭଳି ଲୋକପ୍ରିୟ, ଶାନ୍ତ ସରଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ କ୍ଷମା ଦେଲେ ନାହିଁ । ତେବେ ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣାବଳୀକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ସୁରକ୍ଷିତ ବୋଲି ବହୁ ବ୍ୟକ୍ତି ମତପ୍ରଦାନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଯଦି ଏହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ଏହା କେବଳ କାଗଜ କଲମରେ ସୀମିତ ବୋଲି ଜାଣିପାରିବେ ।

ଏହାର କାରଣ ଯଦି ଏଗୁଡ଼ିକ ସୁରକ୍ଷିତ ତେବେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ଏତେ ବର୍ଷ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷା ମାନ୍ୟତାର ପ୍ରାୟ ଏଗାର ବର୍ଷ ବିତି ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆଜିବି କାହିଁକି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କହିବାକୁ ଓଡ଼ିଶାର ବହୁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ନ୍ୟୁନ ମନେ କରନ୍ତି । ନିଜକୁ ଜ୍ଞାନୀ, ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷିତ କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କାଳେ ଓଡ଼ିଆରେ କହିଲେ କେହି ଅଜ୍ଞାନ ମନେ କରିଦେବେ ଭାବି ସବୁ ସଭା ସମିତିରେ ଇଂରାଜୀରେ ଅନର୍ଗଳ ଭାଷଣ ଦେଇ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ଦେଖେଇଥାନ୍ତି । ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ କେବଳ ଶିକ୍ଷିତ ମାନେ କାହିଁକି ଅର୍ଦ୍ଧଶିକ୍ଷିତ, ମୁର୍ଖ ମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଜ୍ଞାନ ଦର୍ଶେଇବାକୁ ଯାଇ କଥା କଥାରେ ଇଂରାଜୀର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଘଟଣା ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଆ ସମାଜରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଉ । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡିଆ ଇଂରାଜୀ କହିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶରୁ ପନ୍ଦର ଦିନ ଅନିଦ୍ରା ରହି ଶିଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥିବ । ତଥାପି ସେମାନେ ଟିକିଏ ଇଂରାଜୀ ଜାଣିଲା ପରେ ନିଜକୁ ଜ୍ଞାନୀ, ଶିକ୍ଷିତ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ମନେ କରନ୍ତି ଓ ଧିରେ ଧିରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଭୂଲି ଯାଆନ୍ତି । ପାଠୁଆ, ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ଓ ଯାହାଙ୍କ କଥାରେ ମୂଲ୍ୟ ଥିଲା ସେମାନେ ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପ୍ରତି ଉଦାସୀନ ହେବା ଫଳରେ ଆମ ଭାଷାର ଅଗ୍ରଗତି ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡିଛି । ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା କଥା ନ କହିବା ଭଲ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଛାତ୍ର କହିଲେ ଅନ୍ୟମାନେ ନ୍ୟୁନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ରଚନା କରିବା ତ ଦୂରର କଥା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନେ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଉ କେତେଜଣ

ହାତଗଣତି ପଢୁଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନେ କହନ୍ତି ଏମାନଙ୍କୁ ଇଂରାଜୀ ଆସେନି ବୋଲି ଏମାନେ ଓଡ଼ିଆ ନେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ତେବେ ଆମେ ଜାଣିପାରିବା ଆଧୁନିକତାର ରୂପରେଖ ଆମର ଦେଶୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା କୁଆଡେ ହଜେଇ ଦେଇଛି । ଆଜି ଧୋତି ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଟି ଓଡ଼ିଆ ପୁଅକୁ ଲାଜ ମାଡୁଛି । ଆଉ କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ବୋଧହୁଏ ଧୋତିକୁ ବି ଓଡ଼ିଆ ପୁଅମାନେ ଆଉ ଚିହ୍ନିବେ ନାହିଁ । ନାରୀ ମାନଙ୍କର ବେଶଭୂଷା ତ ନ କହିବା ଭଲ । ଓଡ଼ିଆ ଝିଅ ବୋହୂ ମାନେ ଆଜି ଶାଢ଼ୀ, ଲୁଗାକୁ ଛାଡ଼ି ଜିନ୍ସ ଆପଣେଇଲେଣି । ଓଡ଼ିଶାର ପୌରାଣିକ ଓ ସାମାଜିକ ନାଟକ ତ ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦ ହେବା ଅବସ୍ଥାରେ । ଆଉ ଯେଉଁ କିଛି ନାଟକଗୁଡ଼ିକ ଚାଲୁଛି ସେହି ମାଲିକଙ୍କ ଦାନାପାଣି ଚାଲିଛି କେବଳ ମଡେଲ ଡ୍ୟାନ୍ସ ପାଇଁ । ଆଜି ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ନବବର୍ଷ କେବେ ପଡାରିଲେ କେହି ଜାଣି ନଥିବେ କିନ୍ତୁ ଇଂରାଜୀ ନବବର୍ଷ ପାଳନରେ ରାତ୍ରି ବାରଟା ସମୟରେ କେକ୍ କାଟିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ହାଜର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମହାନ୍ ପର୍ବ ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟା, ରଥଯାତ୍ରାର ତିଥିବାରକୁ ତ କେହି ମନେ ରଖନ୍ତିନି । କିନ୍ତୁ ରୋଜଡେ, ଭେଲେଣ୍ଟାଇନ ଡେର ପାଳନ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆ ମାନେ ଅନେଇ ବସିଥାନ୍ତି । ଏହିଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମର ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ଆଦି କେତେ ସୁରକ୍ଷିତ ତାହା ଆମେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିପାରୁଛେ ।

ଖାଲି ଏତିକି ନୁହଁ ଆଜି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଭାବ ମଧ୍ୟ ଲୋପ ପାଇଯାଇଛି । ଜଣେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆଜି ପଣେ ଓଡ଼ିଆ ଲାଗିପଡ଼ନ୍ତି । ଏହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ କିଛିଦିନ ପୂର୍ବେ ଟି.ଇ.ରେଭେନ୍ସାଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ ଥିବା ରେଭେନ୍ସା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ଭାରତର ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ମାତ୍ରେ ଅସଂଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଓ ବହୁ ସଂଗଠନ ଏହାକୁ ତୀବ୍ର ବିରୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏପରିକି ଏହାର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ ଏହାର ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ ବଜାୟ ରହିବ ନାହିଁ ବୋଲି ବହୁ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଲେ । କିନ୍ତୁ କେହି ମଧ୍ୟ ଏ ଘଟଣାକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେନାହିଁ ଯେ ତାହା ରେଭେନ୍ସାଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କଟକ କଲେଜ ନାମରେ ନାମିତ ଥିଲା । ପରେ ଯେଉଁ ରେଭେନ୍ସା ନଅଙ୍କ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଦୁଃଖ ଯନ୍ତଣାକୁ ଦେଖି ଟିକେ ମଧ୍ୟ ଦୟାବାନ୍ ହୋଇ ନଥିଲା ତାଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ରେଭେନ୍ସାଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାମାତ୍ରେ ବହୁ ଓଡ଼ିଆ ଏହାକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ଘଟଣା କେତେଦୂର ଯଥାର୍ଥ । ଯେଉଁ ରେଭେନ୍ସାର ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପ୍ରତି ଟିକେ ମଧ୍ୟ ଦରଦ ନଥିଲା ସେହି ଓଡ଼ିଶାରେ ଆଜି ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ରେଭେନ୍ସାଙ୍କ ଭକ୍ତ ପାଲଟି ଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏ ଜାତି ପାଇଁ ଏ ମାଟି ପାଇଁ ଅନେକ କିଛି କରି ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ରାଜନୈତିକ ସ୍ୱାର୍ଥ ହାସଲ ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିନ୍ଦିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଏମିତି ଆମେ ଆମ ମହାପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦିବା ଦ୍ୱାରା କଣ ଆମ ଅସ୍ମିତାର ବିଜୟ ହେଉଛି ।

ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ଆମେ ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତାର ବିଜୟ କହି ଡେଙ୍ଗୁରା ବଜାଉଥିଲା ବେଳେ ରାଜ୍ୟର ଗୋଟିଏ ପଟେ ଆନ୍ଧ୍ର କୋଟିଆକୁ ଅଧିକାର କରି ନେଉଛି ତ ଅନ୍ୟ ପଟରେ କିଛି ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଦାବୀ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ଆମକୁ କୋଶଳ ରାଜ୍ୟ ଦରକାର । ଏହିଭଳି ଘଡିସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆମେ କେମିତି ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତାର ବିଜୟ ହୋଇଛି ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବା । ଖରସୁଆଁ ଷଢେଇକଳା, ମେଦିନୀପୁର, ମଞ୍ଜୁସା ଓ ସୋମପେଟା ଭଳି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆମେ ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶେଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ତ ଦୂରର କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାର ସୀମାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗାଇ ଦେବାରେ ଆମେ ବିଫଳତା ଲାଭ କରିଛୁ । ତଥାପି ଆମେ ଯୁକ୍ତି ବାଢୁଛୁ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତାର ବିଜୟ ହୋଇଛି। ହଁ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଛି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି କିନ୍ତୁ ଏ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତାର ବିଜୟ କେବଳ ସପ୍ତଦଶ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ହୋଇନାହିଁ । ଯେଉଁଦିନ କାଞ୍ଚିକୁ ପରାସ୍ତ କରି ଓଡ଼ିଆମାନେ ସଫଳତାର ସ୍ୱାଦ ଚାଖିଥିଲେ ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ଏ ଅସ୍ମିତାର ବିଜୟ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁଦିନ ଓଡ଼ିଶା ଗଙ୍ଗା ଠାରୁ ଗୋଦାବରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାର କରିଥିଲା ସେତେବେଳେ ବି ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତାର ବିଜୟ ହୋଇଥିଲା । ବଙ୍ଗ, ବିହାର ପ୍ରଦେଶରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାଷାଭିତ୍ତିକ ରାଜ୍ୟରେ ଯେବେ ପରିଣତ ହେଲା ସେବେ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଜୟ ଜାରି ରହିଥିଲା । ଆଉ ଯେଉଁଦିନ ଓଡ଼ିଶାର ଜଣେ ଜନଜାତି ମହିଳା ଭାରତବର୍ଷର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶାସନଗାଦିରେ ଅଳଙ୍କୃତ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ଏ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତାର ବିଜୟ ଘଟିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏବେ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ? ଏ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତାର ବିଜୟ ତ ଅନେକ ଥର ହୋଇଛି ଓ ହେଉଛି ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ କେବେ ? ସତରେ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖକୁ ଆସିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏ ଅସ୍ମିତାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ପାଳନ ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଅପେକ୍ଷାରତ। କିନ୍ତୁ ଏହା କେବେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ।

ଯେଉଁଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆ ବିଶ୍ୱର ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ଆଦିକୁ ନେଇ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେବନାହିଁ। ବସୁଧୈବ

କୁଟୁମ୍ବକମ୍ ମନ୍ତ୍ରରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରି ସମଗ୍ର ପ୍ରଦେଶରେ ଭାତୃଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଏବଂ ଜାତି ପାଇଁ ଡାହାଳ କୁକୁରଙ୍କ ଭଳି ଜୀବନ ଦେବାକୁ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେବନାହିଁ ତେବେ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ। ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଆମକୁ ନିଜର ମାନସିକତାକୁ ବଦଳେଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମର ମାନସିକତା ବଦଳି ନାହିଁ ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ଅସ୍ମିତା ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ଭାବିବା ଅସମ୍ଭବ। ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଓଡ଼ିଆ ନିଜର ନ୍ୟୁନ ମାନସିକତାକୁ ବଦଳେଇ ନିଜ ଭାଷାର ବିଜୟ ପାଇଁ, ନିଜ ଜାତିର ବିଜୟ ପାଇଁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖିବା ଦରକାର । ଆଉ ସୁପ୍ତସିଂହ ଭଳି ନ ଶୋଇ ନିଜ ମାଟି ପାଇଁ ଜାଗ୍ରତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଓଡ଼ିଆ ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ ଏ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ।

ସହାୟକ ଗ୍ରନ୍ଥସୂଚୀ :

୧. ଓଡ଼ିଆ କେବେ, ଗୋଲକ ବିହାରୀ ଧଳ, ଇଣ୍ଟରନେଟ - ଓଡ଼ିଶା ଉଇକିପିଡ଼ିଆ

❖ ❖ ❖